

Z bitvy u Sokolova se nevrátil. Hrdinovi vzdali doma hold

Před sedmdesáti lety bojoval **Jan Kudlič** z Mokroušů na východní frontě u ukrajinského Sokolova. I přes vážná zranění řídil útok své jednotky. Zabit byl v sanitce při převozu.

MOKROUŠE Hold Janu Kudličovi, slavnému rodákovi a hrdinovi z bitvy o Sokolovo, kde před 70 lety padl, vzdali včera lidé v Mokrouších na Plzeňsku u pomníku obětem 1. a 2. světové války.

„V pondělí to je sedmdesát let, co Jan Kudlič padl hrdinskou smrtí v bitvě u Sokolova na dnešní Ukrajině,“ připomněl včera Miloslav Fajman, starosta Mokroušů, všem shromážděným hlavní důvod pietního aktu.

Jan Kudlič, který se narodil 14. října v čp. 40., je jedním z nejslavnějších rodáků obce na Plzeňsku. Byl jedním ze zakládajících členů 1. československého samostatného polního praporu, který se začal formovat v Buzuluku pod vedením Ludvíka Svobody.

„Jan Kudlič měl pořadové číslo 012 a největší hrdina od Sokolova, Otakar Jaroš, měl 019,“ potvrdil František Koch, místopředseda Československé obce legionářské, včera na pietním aktu v Mokrouších. Den předtím se zúčastnil podobné akce přímo v Sokolově.

„I teď tam bylo minus deset stupňů a padal sníh,“ přiblížil podmínky, jaké na Ukrajině v březnových dnech panují. „A oni šli s plnou výzbrojí v nočních pochodech 350 kilometrů stepí,“ přiblížil Koch. Tehdy v roce 1943 byla druhá rota Jana Kudliča pověřena nočním výpadem na Sokolovo.

V jejím čele se statečně bil i její

Vzpomínka na Jana Kudliče Velitel 2. roty 1. československého armádního sboru padl v bitvě u Sokolova. Foto: Zx Ladislav Němec, MAFRA

velitel. Jenže byl zraněný, měl průstřel nohy. Přesto dál řídil útok své jednotky. Až 10. března dostali od podplukovníka Ludvíka Svobody úkol odrazit další ohrožení a o den později je převážela sanitka raněné do nemocnice v Charkově.

„Transport doslova rozstřílela německá letadla,“ připomněl Jaroslav Bukovský z Českého svazu bojovníků za svobodu.

Němci potom podle Kocha pokračovali dál do Charkova, kde nešetřili ani raněné v tamní nemocnici. „Vojáky upoutané na lůžka

postříleli. Taková panovala na východní frontě brutalita,“ dodal pro dokreslenou.

Jan Kudlič velel v bitvě u Sokolova i Alexandru Beerovi, který byl ve stejný den také raněn. Místo v sanitce ale přenechal svému nadřízenému, a to mu, jak se později ukázalo, zachánilo život.

Právě Beer, přímý účastník bojů v bitvě u Sokolova, se měl včera zúčastnit i pietního aktu v Mokrouších. Nemoc mu nakonec nedovolila, aby na Plzeňsko přicestoval.

Zdeněk Soukup

Profil Kdo byl Jan Kudlič?

Narodil se 14. října 1914 v čp. 40. Jan Kudlič neměl lehké mládí. Otce ani nepoznal – padl v 1. světové válce, maminka mu zemřela, když mu bylo sedm let. Vychovávala ho babička. **Vyučil se soustružníkem** v plzeňské Škodovce, ale ztratil místo. Přihlásil se dobrovolně do československé armády, kde nastoupil k **protiletadlovému dělostřelectvu** v Praze-Ruzyni. Absolvoval vojenskou akademii v Hranicích. V Ruzyni sloužil až do rozpuštění armády v březnu roku 1939. V červenci 1939 přešel hranice u Ostravy a s **polským**

legionem se dostal do Sovětského svazu. Jakmile se začal tvořit 1. československý samostatný polní prapor, přihlásil se v roce 1941 jako instruktor v Buzuluku. Zde byl **povýšen z poručíka na nadporučíka**. Po vycvičení praporu odjel s jednotkou do Sokolova, kde se hrdinně účastnil slavné bitvy a **11. března tady padl**. Ministerstvo národní obrany udělilo nadporučíkovi Janu Kudličovi Československý **válečný kříž** 1939 za odvalu a statečnost a in memoriam byl povýšen **do hodnosti majora**.